

Formanden: Den næste Sag paa Dagsordenen er Sagen angaaende Forslag til Lov, der stadfæster den foreløbige Lov af 29de Dec. 1849 angaaende Udskrivningen til Landtrigstjenesten for Aaret 1850.

Wlechingberg: Jeg ønskede i Anledning af et Sted i Motiverne til denne Lov, i Forbindelse med den 3die S, at udbede mig en Oplysning af det høitærede Ministerium. Den 3die S i Anordningen handler nemlig om Beregningen af Tjenestetiden for dem, der som Frivillige have deltaget i Felttoget 1849, og i Motiveringens af Loven bemærkes det Pag. 7, „at der med Hensyn til Bessaffenheden af Tjenesten som Frivillig i 1848 reiste sig en Deel Betænkkeligheder mod, ialtsald uden nærmere Begrændsning, at lade denne Tjeneste komme de Paagjældende tilgode som eet Aars fast Tjeneste“. Det, jeg ønsker at spørge om, er nemlig, om det er blevet eller vil blive Gjenstand for nærmere Overveielse og Foranstaltning, hvorvidt de, der have gjort Tjeneste som Frivillige i 1848, kunne faae Godtgjørelse i Henseende til denne Tjenestetid. Det forekommer mig nemlig, at det maa have været Tilfældet med Mange af dem, som have været i det Tilfælde, at de have vovet Liv og Helbred for Fædrelandet, have udstaaet Krigens Farer og Besværligheder, at dem billigt kunde tilkomme en saadan Godtgjørelse.

Justitsministeren: I Overensstemmelse med hvad der er anført i Motiverne, har dette hidtil været anset betænkligt, og jeg tør forbeholde mig nærmere at conferere med mine Colleger derom, forinden jeg kan svare paa, hvorvidt der i Fremtiden kunde træffes en Foranstaltning, som den af den ærede Rigsdagsmand berørte. Men jeg skulde dog troe, at de Betænkkeligheder, som dengang gjorde sig gjældende og navnlig hidrørte fra, at de Frivilliges Tjeneste i Sommeren 1848 for Mange var af en meget løsere Bessaffenhed end den i 1849, idet en stor Deel lod sig enga-

gere i Foraaret uden at ansee sig for bunden ved dette Engagement til at blive længere, end de selv fandt for godt, endnu fremdeles ville være til Ginder for, at enhver saadan Tjeneste, om den endog havde været af nok saa kort Varighed, skulde berettigge den Paagjældende til at fordrø, at denne Tjeneste skulde beregnes ham tilgode som 1 Aars fast Tjeneste. Det vilde maaskee ogsaa have sine store Bæmskeligheder bestemt nu at oplyse, hvorlange enhver Enkelt har været i Tjeneste, naaget det er ei Forhold, der ligger udenfor min Kundskab; men efter Alt, hvad der dengang under Forhandlingerne blev oplyst, troer jeg, at det vilde endnu møde stor Betænkkelighed at træffe en saadan Foranstaltning. Imidlertid forbeholder jeg mig nærmere at besvare det fremfattede Spørgsmaal, naar jeg har confereret med mine Colleger derom.

Wlechingberg: Jeg turde maaskee blot tilføie, at det er de Ord: „ialtsald uden nærmere bestemt Begrændsning“, som især have foranlediget mit Spørgsmaal, og jeg har ogsaa selv antaget, at Forholdene i denne Henseende kunne stille sig meget forskjelligt i Henseende til de flere Frivillige, som have været i dette Tilfælde.

Formanden: Hvis Ingen videre ønsker at tage Ordet, vil jeg lade afstemme over, om det ærede Thing billiger Sagens Overgang til anden Behandling.

Ved den derpaa foretagne Afstemning blev denne eenstemmigt vedtaget med 44 Stemmer.

Rettelser.

- Nr. 89 Sp. 1414 L. 6 f. n. „Hvor en“ læs: „Hvor ikke en“.
 — 99 Sp. 1565 L. 13 f. o. „Byrde“ læs: „Styrke“.
 — — — — — L. 16 — — — — —
 — 106 — 1688 L. 15 og 23 f. o. „de“ læs: „lige“.
 — — — — — L. 29 f. o. „gjøre med de“ læs: „gjøre med Afgjørelsen af de“.